

Til § 2

6) Efter 1. pkt. indsættes som nyt punktum:

»Dog fastsætter miljøministeren tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 15, stk. 2, nr. 25, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 14.«

[Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen om opsamling af regnvand]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Udgangspunktet i vandforsyningsloven er, at vand, der anvendes til husholdningsbrug, skal have drikkevandskvalitet.

Der er dog ikke krav om drikkevandskvalitet, hvis regnvand opsamles fra tage og anvendes til wc-skyl og tøjvask i maskiner. Regnvandsanlægget skal udføres i overensstemmelse med Rørcenteranvisning 003, juli 2000, udarbejdet af Økonomi- og Erhvervsministeriet og Miljøministeriet, der kan findes på www.mst.dk. Undtagelsen fra kravet om drikkevandskvalitet gælder dog ikke, hvis der er tale om institutioner med særlig udsatte personer, f.eks. skoler, dag- og døgninstitutioner og hoteller og bygninger med offentlig adgang.

Det er i dag ikke muligt efter vandforsyningsloven at stille krav om, at der skal installeres regnvandsanlæg i nybyggeri.

Det foreslås, at der gives kommunalbestyrelserne mulighed for i en lokalplan at fastsætte bestemmelser om, at der ved nybyggeri skal installeres anlæg til opsamling af regnvand fra tage til brug for wc-skyl og tøjvask i maskine.

Det opsamlede regnvand vil imidlertid ikke kunne erstatte hele vandforbruget til wc-skyl og tøjvask. Det vil derfor fortsat være nødvendigt at supplere med drikkevand til wc-skyl og tøjvask.

Anvendelse af regnvand kan medføre, at der skal stilles krav om, at kommunerne fører tilsyn med regnvandsanlæggene for at sikre, at der ikke sker forurening af drikkevand.

Udnyttelsen af den foreslåede mulighed for lokalplanbestemmelser om anvendelse af regnvand fra tage skal ske inden for vandforsyningslovens rammer.

Da ændringsforslaget muligvis kræver ændringer i vandforsyningsloven, foreslås det i nr.

3, at miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 15, stk. 2, nr. 25.

Til nr. 2

Lovforslagets bestemmelser henviser til de til enhver tid gældende standarder i bygningsreglementet.

Efter lovforslagets § 1, nr. 14 (§ 15, stk. 2, nr. 22) bliver det muligt i en lokalplan at stille krav om, at ny bebyggelse skal opføres som lavenergibebyggelse.

Lavenergibebyggelse defineres i lovforslagets § 1, nr. 18 (§ 21 a) som bebyggelse, der opfylder den energiramme for energiforbrug for lavenergibygninger, der er fastsat i bygningsreglementet. I bygningsreglementet klassificeres lavenergihuse i klasse 1 og 2, som bruger henholdsvis 50 pct. og 25 pct. mindre energi end bygninger, der opfylder den almindelige energiramme. Forslaget om ændring af § 21 a præciserer, at bygningsreglementet for tiden indeholder to lavenergiklasser.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14, at kommunen i lokalplanen kan stille krav om, hvilken lavenergiklasse i bygningsreglementet byggeriet skal leve op til. Det betyder, at der i en lokalplan f.eks. kan fastsættes bestemmelser om, at ny bebyggelse som minimum skal opføres som lavenergibebyggelse klasse 2, eller at al bebyggelse skal leve op til de skærpede krav til lavenergibebyggelse klasse 1.

Lovforslagets bestemmelser er udformet på en sådan måde, at det i fremtidige lokalplaner bliver muligt at fastsætte bestemmelser med nye krav til lavenergibebyggelse i takt med, at klassifikationen af lavenergibebyggelser udvikles i bygningsreglementet.

Der er i dag ingen definition i bygningsreglementet af passivhuse, men hvis der fastsættes krav om et skærpet energiramme for lavenergibebyggelse, bliver det efter lovforslaget også muligt at stille krav i en lokalplan om, at bebyggelse skal opføres som sådanne passivhuse.

Lovforslaget indeholder ikke nærmere rammer for, i hvilke tilfælde kommunerne vil kunne fastsætte krav om lavenergibebyggelse. Kommunerne vil f.eks. kunne stille krav om lavenergibebyggelse ud fra et politisk ønske om at styrke hensynet til den miljømæssige bæredygtighed eller ud fra forsyningsmæssige hensyn i områ-